

РЕШЕНИЕ

№ 7730

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7858** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба и уточнение към нея, подадени от “Електроенергиен системен оператор” ЕАД /ЕСО/ с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц., срещу Решение № Ж-577 от 06.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по т. 3 и т. 4, с които на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, на ЕСО са дадени указания да изпълни задължението си по чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи (Наредба № 6/2004 г.), като съгласува условията за присъединяване на „Ф. 2000 kW“ в ПИ 22006.119.34, [населено място] баня, област С., без да обвързва съгласуването със заплащане на цена; в 7-дневен срок след приключване на дейностите да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и целите на закона, поради което се претендира да бъде отменено като незаконосъобразно и преписката да се върне на КЕВР със задължителни указания. Според жалбоподателя Комисията не е изложила

фактическите основания за издаване указанията, което прави невъзможна преценката за законосъобразност на акта. Не са анализирани събраните в производството доказателства, което е довело до необоснованост на формираните от КЕВР правни изводи. Комисията не е изяснила пълно, обективно и всестранно обстоятелствата от значение за случая, с което е нарушила чл. 35 и чл. 37 АПК. По същество се акцентира, че ЕСО е задължено да извърши проучване на условията за присъединяване на обекти на оператори на електроразпределителни мрежи, когато към тях се присъединяват електропроизводствени мощности на средно напрежение. За тази услуга, вкл. за услугата проучване на условията за присъединяване, на ЕСО се дължи цена съгласно чл. 51, ал. 6 от Наредба № 6/2004 г., в размера, посочен в т. 2.1 от Решение № Ц-27/28.07.2016г. на КЕВР. Жалбоподателят е категоричен, че подхода на Комисията е в противоречие с целите на закона за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия (чл. 23, т.5 от ЗЕ) и създаване на стимули за ефективно развитие на сигурни, надеждни и ефикасни мрежи (чл. 23, т. 8 от ЗЕ). По тези, поддържани и в с.з. от юрк. Л. Д., доводи се претендира отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за ново произнасяне. Идентични аргументи се излагат в писмени бележки. Претендират се разноси по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. Р., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – „Долна Баня Инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителите С. Д. С. и К. Г. К., не изразява позиция.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не ангажира становище по оспорването.

Административен съд - София град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЕВР е иницирано по жалба на „Долна Баня Инвест“ ООД срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД /Е. Запад/, в която дружеството е възразило срещу определена цена за съгласуване на условията на присъединяване на фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 2000 kW, предвидена за изграждане в ПИ 22006.119.34, [населено място] баня. В жалбата се твърди, че независимо от платената от заявителя такса за проучване на условията за присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа на Е. Запад, с писмо от 11.10.2022 г. е поискана и такса от 7848.00 лв. за съгласуване на условията за присъединяване от ЕСО. Дружеството е възразило срещу така начислената цена, считайки, че същата е относима при присъединяването на обекти към мрежата на ЕСО. Отделно от това е посочено, че цената не се съдържа в приетото от Комисията Решение № Ц-27 от 28.07.2016 г. за одобряване на ценоразписа на услугите на ЕСО.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013) подадената от „Долна Баня Инвест“ ООД жалба е изпратена до Е. Запад и ЕСО - заинтересована страна на основание чл. 26, ал. 1 АПК. И от двете предприятия са депозираны становища. В писмото от ЕСО с изх. № ЦУ-ЕЦО-5089#1/16.05.2023 г. се посочва, че дружеството няма входяща кореспонденция от Е. Запад във връзка със заявената за присъединяване Ф..

За да издаде обжалвания административен акт, Комисията е установила от фактическа страна, че на 30.08.2022 г. „Долна Баня Инвест” ООД е подало Искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. с мощност 2000 kW, предвидена за изграждане в ПИ 22006.119.34 в [населено място] баня, Софийска област. За услугата заявителят е заплатил цена съгласно ценоразпис на Е. Запад.

На 11.10.2022 г. електроразпределителното дружество е изпратило писмо до „Долна Баня Инвест“ ООД, в което е посочено, че дружеството е определило условията за присъединяване на заявения обект. Мястото на присъединяване е извод „Нов извод” от п/ст „К.“. Наред с това заявителят е уведомен, че е необходимо да заплати сумата от 7848.00 лв. с ДДС за извършване на услуга от ЕСО съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, тъй като подстанция „К.” е собственост на ЕСО. Тази позиция е изведена от писмо на електроенергийния оператор, с което електроразпределителните дружества, вкл. Е. Запад, са уведомени, че ЕСО ще разглежда подадените искания за съгласуване на условията за присъединяване на производствени мощности на основание чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 като искания за проучване на условията за присъединяване, за които се дължи заплащане на съответна цена на основание чл. 102 от Наредба № 6.

В обжалваното решение Комисията приема, че предвиденото съгласуване от операторите на разпределителните мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа средно напрежение съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 не представлява проучване за присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи на стойност 7 848,00 лв. по т. 2.1 от ценоразписа, одобрен с Решение № Ц-27/28.07.2016 г. на КЕВР „Проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана генераторна мощност до 15 MW включително”. КЕВР констатира, че в Решение № Ц-27/28.07.2016 г. не се съдържа и услуга със съответната цена за присъединяване на обект на оператора на електроразпределителната мрежа към преносната мрежа. Поради това е прието, че изискваната от ЕСО цена за съгласуване на становище от производителя съгласно чл. 53. ал. 2 от Наредба № 6 няма нормативно основание и такава цена не е определена по надлежния ред.

С тези мотиви и в изпълнение на законовите си правомощията КЕВР е дала на Е. Запад и ЕСО следните задължителни указания:

1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да изпрати за съгласуване условията за присъединяване на Ф. 2000 kW, предвидена за изграждане в ПИ 22006.119.34, [населено място] баня, Софийска област до ЕСО ЕАД;
2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им;
3. В 14-дневен срок след получаване на писмото за съгласуване по т. 1 ЕСО ЕАД да изпълни задължението си по чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6, като съгласува условията за присъединяване на „Ф. 2000 kW“ в ПИ 22006.119.34, [населено място] баня, Софийска област, без да обвързва съгласуването със заплащане на цена;
4. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 3 ЕСО ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им;
5. В 30-дневен срок след извършване на съгласуването от ЕСО ЕАД по т. 3

„Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да изготви и предостави писмено становище за условията за присъединяване на „Долна Ваня Инвест“ ООД за Ф. 2000 kW, предвидена за изграждане в ПИ 22006.119.34, [населено място] баня, Софийска област;

6. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 5 „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Предмет на настоящото производство са единствено указанията по т. 3 и т. 4, чиито адресат е жалбоподателят ЕСО. По данни от ответника /л.51/ Е. Запад не е оспорило указанията в останалите точки, поради което тази част от Решение № Ж-577 остава извън съдебната проверка за законосъобразност.

По делото са приети като доказателства документите, приобщени с административната преписка и обсъдени от Комисията при приемане на решението. Допълнително в с.з. се представя Решение № Ц-24 от 24.11.2023 г. на КЕВР за утвърждаване на цени за услуги от ЕСО, вкл. за съгласуване на условията за присъединяване на обекти съгласно чл. 53 от Наредба № 6.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, с който на оспорваният се дават задължителни за изпълнение указания.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-577 е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/2013. Обективизирано е в предвидената в закона писмена форма и съдържа мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му. Неоснователни са възраженията за немотивираност на акта. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на решение с посоченото съдържание.

Не се констатират нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да обосноват незаконосъобразност на постановения акт. Спазена е процедурата глава IX, раздел I от Наредба № 3/21.03.2013 г., като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по случая. Съобразени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение с посоченото в разпоредбата съдържание. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани в производството доказателства. Докладът, проектът, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ в закрито заседание. Жалбоподателят ЕСО е участвал в административното производство, уведомен е за

подадената от „Долна Баня Инвест“ ООД жалба и му е предоставена възможност за изразяване на становище по нея. Обстоятелството, че административният орган не се е съобразил със същото не обуславя допуснато процесуално нарушение. Декларативно изложените доводи за нарушение на чл. 35 и чл. 37 АПК са неоснователни. Възраженията на дружеството са по приложението на материалния закон. В тази насока съдът намира следното:

По делото не е налице спор по фактите и те вярно са отразени в проверяваното решение на КЕВР. Спорът е правен и се свежда до правомерността и нормативната обосновааност на изисканата от ЕСО през м. октомври 2022 г. цена за съгласуване на условията за присъединяване на Ф. 2000 kW, предвидена за изграждане в ПИ 22006.119.34 в [населено място].

Съгласно действащата преди допълнението с ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г., редакция на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение. Алинея 3 посочва, че операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 дни. Императивната разпоредба на чл. 116 ЗЕ е категорична, че операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като ал. 3 допълва, че операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. Императивно с ал. 8 на чл. 116 от ЗЕ е указано, че операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата.

Цитираната нормативна уредба правилно е съобразена от КЕВР. Изводът за недължимост на претендираната от ЕСО такса за съгласуване е законосъобразен. Несподелима е тезата на жалбоподателя, че съгласуването съставлява проучване, за което се дължи такса. Точно обратното. Касае се до отделни етапи в процедурата, като е необходимо първо съгласуване на искането за присъединяване на обекта към преносната мрежа по чл.53, ал.2 и ал.3 от Наредба №6, което съгласуване не е обусловено от заплащане на цена, след което съгласуване се сключва предварителен договор за проучване. Това разграничение следва и е доразвито с измененията и допълнението на Наредба № 6 (ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г.) – изр. второ на чл. 53, ал. 2 и ал. 3 на същата разпоредба. Друго не следва и от включените по количества и обем разходи в одобрената от КЕВР цена от 7848 лв. по позиция "2.1 Проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 МВ включително“ от Решение № Ц-27/28.07.2016 г. Вярна е констатацията на Комисията, че в това решение не се съдържа и услуга със

съответната цена за присъединяване на обект на оператора на електроразпределителната мрежа към преносната мрежа. На практика цена за съгласуване на присъединяването от ЕСО е предвидена едва в новоприетото Решение № Ц-24/23.11.2023 г., което обаче с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК не води до желанието от жалбоподателя краен резултат, т.к. такава цена не е била дължима съобразно действащото към датата на издаване на акта решение за утвърждаване на цените за присъединяване на обекти по реда на Наредба № 6.

Неотнoсима е разпоредбата на чл. 116а ЗЕ, която е свързана с присъединяване обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия. Този вид присъединяването се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператора на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Тази процедура не е релевантна за конкретния спор. В този смисъл е и еднопосочната съдебна практика на ВАС в Решение № 7284 от 4.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2490/2023 г., Решение № 6300 от 13.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 408/2023 г., Решение № 5122 от 30.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10504/2021 г.

В обобщение съдът намира жалбата на ЕСО за неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Не са налице сочените в нея основания за отмяна на Решение № Ж-577/06.07.2023 г. на КЕВР.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 3 АПК, жалбоподателят следва да заплати на КЕВР своевременно претендираното от процесуалния ѝ представител юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100,00 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 от АПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Електроенергиен системен оператор” ЕАД срещу Решение № Ж-577 от 06.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в оспорената му част по т. 3 и т. 4.

ОСЪЖДА “Електроенергиен системен оператор” ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 3 АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ:

